

اتجام داده است ؟ دلمه بادمجون در کجاست ؟

کو با غهای بادمجون ؟ بما جواب بدھند !

بادمجون کہنا شد آیا میتوان دلمه بادمجون داشت ؟

وقتیکہ بادمجونی در کار نیست میگوئید :

" مردم نعی توانند هضم کنند ؟ !

آخه ملت چه چیزی را هضم کند ؟

آخه آقای محترم تو دلمه بادمجون را درست کردی

کہ ملت گفتند :

" هضم نمیشه ! یا " روی معددها مون موندہ " !

" وقتی بادمجون در میان نیست خوب دلمه بادمجون

هم نمیتوان باشد دیگه پس این مردم چطوری می توانند

در ردیف بادمجون هضم کن ها قرار بگیرند ؟ "

" هموطنان عزیز ! همشهريان محترم !

ما دعوای صندلی نمیکنیم ! ما دعوای بادمجون و

دلمه بادمجون داریم ! باز هم میگوییم دعوای من و

تو نیست ، دعوای دلمه بادمجون یک امر ملی است . . .

* * *

در سال ۲۸۳۱ گوینده حزب مقتصدر اینطور صحبت

میکند :

— هموطنان عزیز و محترم ! :
 گوینده محترم ! حزب مخالف با صحبت هائی که
 استناد باصل و اساس مطلب کرده باشد مها را بله
 مها را متهم به نرساندن بادمجون به مملکت و درست
 نکردن آن میکند .

میخواهید به شما یک خبری بدhem ؟
 همه با یکصدا :

" بگو ..... بده ..... بگو ..... بده ..... بده ....."
 " بله چی میتوانستم بگم ؟ آهان عوض اینکه موضوع
 را خوب بفهمانند ، حرفهایی میزنند که دور از حقیقت
 میباشد .

دلمه بادمجون را چه کسی برای اولین بار باین کشور
 آورد ؟

صدایها در آسمان بلند میشود :
 " شما آوردید ..... شما . . . ."

" بله درست میفرمایید ما آوردیم ! نکند مخالفان
 ما منکر حقایق تاریخی هم میشوند ؟ اگر کار باین
 درجه برسد من خیلی افسوس خواهم خورد ."
 " مگر این مانبودیم که برای اولین بار تخم بادمجون

را کاشتیم و آنرا ببار آوردیم و به شمر رسانیدیم ؟
وقتی ما قدرت را بدست گرفتیم آیا در این مملکت
بادمجنوی بود ؟"

نه دیگه منصفانه بگوئید بود ؟ وجدانا " بگوئید بود ؟
آیا شعادر خانه های پدر استان با خوردن دلمه بادمجنون
بزرگ شده اید که امروز دلمه بادمجنون میخواهید ؟"
وقتیکه ما بقدرت رسیدیم در باغ های اطراف مملکت ،
غیر از چند تا سبد شکسته و پاره شده و چند تا هم
بادمجنون از تخم افتاده چیز دیگری هم دیده میشد ؟
بله بدست ما این چند تا بادمجنون رشد کردا کسانیکه
فکر درونی ما را نمی دانند و وضع دنیای امروزه را
نمی بینند ، اینها هستند که طوطی وار و دور از حقیقت
صحبت میکنند ! "

هموطنان عزیز :

این را خوب بدانید که چشم دشمنان ما روی
بادمجنوهای ماست و ما هم در این موقعیت حساس
مملکت صلاح نمیدانیم بیش از رفع احتیاجاتمان
بادمجنون بکاریم اچون همانطور که میدانید حسادت

دشمنان را زیادتر کردن هیچ درست نیست " .
همه با یکصدا :

" صحیح است ..... احسنت ..... " .....
" امروز در مقابل وضع حساس دنیا باید بیشتر از
هر زمان یکدیگر را بغل کرده و با جان و دل بهم
بچسبیم ..... "

افراد حاضر در میدان از شوق و ذوق نزدیک بود
یکدیگر را بغل کنندکه با داد و فریاد زن‌ها رئیس
حزب فریاد زد :

" ساكت باشید ..... خواهش میکنم ..... توجه
بفرمائید ..... ساكت ..... ساكت ..... " .....
مردهای واقع در میدان با ناراحتی از زنها فاصله
گرفتند :

" بله میگفتم : "
" باید با یکدیگر بجوشیم . بیشتر از این هم حرفهای
بادمجون و دلمه بادمجون را به زبان نیاوریم . "

" کار کشت بادمجون بتدربیح شروع میشود اول معده‌ها
را برای هضم دلمه بادمجون آماده کنید بعد از آن
البتهدلمه بادمجون هم درست خواهیم کرد ! ضمنا "

خود بادمجنون را هم بوجود خواهیم آورد هموطنان
عزیز ا :

در این زمان حساس که مردم را به یک دیگر نزدیک
کردن ثواب دارد بنام دلمه بادمجنون و بادمجنون ...
مردم را بجان هم انداختن درست است ؟ نه ...
میخواهم بدانم بنام دلمه بادمجنون و بادمجنون
مردم را بیچاره کردن درست است ؟ .

خدا را هزار مرتبه شکر میکنم که امروز مسئله دلمه
بادمجنون در مملکت از بین رفته .

قبل از آن و مهمتر از آن مسئله لوبيا بود که ما هم
باين مسئله اهمیت داده با جان و دل برای کشت
لوبيا اقدام کردیم ... حالا مخالفین مسئله دلمه
بادمجان را پیش کشیده اند

گاهی بهانه‌ی بادمجنون میگیرند و اوضاع را بهم
میزنند ، از شما سئوال میکنم :

با اینکه برای هر هموطن روزی یک کیلو لوبيا ضروری
میباشد و ما آنرا پیدا نمی‌کنیم خواستن دلمه بادمجنون
چقدر خنده آور است ؟

" قهقهه ..... قهقهه ..... "

ما با دلمه بادمجون که در ردیف غذاهای لوکس است
کاری نداریم فقط سعی و کوشش ما برای ترقی مملکت
وزیاد کردن محصول لوپیا میباشد . ولی از زبان مردم
نام دلمه بادمجون نمی‌افتد . چرا ؟ من این را از شما

سئوال میکنم :

" بادمجونی که میخواهید وارد مملکت کنید ریشه‌اش
در کجاست ؟ خوب بگوئید ..... بگوئید ...
این را خوب بدانید بادمجونی که ریشه‌اش از خارج
وارد میشود ، اجازه نمیدهیم وارد کشورمان شود !
بادمجهنهای داخلی ما برای رفع احتیاجات ما
کفايت دارد بلکه زیاد هم می‌آید و زیادیش را هم
بخارج صادر میکنیم ! وقتیکه مردم به لیاقت هضم
بادمجان رسیدند آنوقت خواهید دید که همه جای

مملکت پر از باغ‌های بادمجون خواهد شد "

" حتی در کوهها ، بیابانها ، کنار رودخانه‌ها .
خلاصه بقدرتی بادمجون فراوان میشود که مردم مجبور
میشوند از روی بادمجون عبور کنند !
البته هر چیزی به موقع خودش انجام خواهد گرفت .
اینطور نیست هموطنان عزیزم ! ؟ "

همه با صدای بلند :

"صحیح است ... احسنت ... همینطور است ... ."

* * *

در سال ۲۸۳۲ گوینده حزب مخالف مرکزی "فرتی تنکا" اینطور سخنرانی میکند :

"هموطنان محترم ! "

غیر از این دستمالی که در دستم می بینید ، دستمال دیگری ندارم ! اینهم همانطور که ملاحظه میکنید یک دستمالی است پاره . ضمناً "ذکام هم هستم . باز هم عرض میکنم یک دستمال پاره‌ای بیشتر ندارم داخل آن هم شک دارم که یک بادمجان جامیگیرد یا نمیگیرد .. . ! "

فرياد شنوندگان واقع در ميدان بلند ميشود :

"جا ميگيرد . . . . . جا ميگيرد . . . . ."

"بله عرض ميكردم :

اگر یک روز حزب ما بقدرت رسید شما بياييد جي بهای بنده را بگرديد مطمئن هستم که باز هم همين دستمال پاره را ملاحظه خواهيد کرد . هموطنان محترم :

البته بعد از اینهمه مقدمه چینی میتوانستم این را عرض کنم که :

"اگر ما دلمه بادمجون میخواهیم نه برای خودمان است بلکه برای مردم میخواهیم برای شماهموطنان عزیز و گرامی " هموطنان عزیزم !

" چرا یک بادمجان را (پنج) قروش بخریم ؟ وقتی یک عدد بادمجون پنج قروش شد ، یک قابلمه دلمه بادمجون چقدر میشود ؟ " اموزر رهبران حزب مقتصدر (حزبی که دولت را بدست گرفته) میگویند " هر کس هر چقدر که دلش بخواهد میتواند بادمجون بخورد "

" وقتی یک عدد بادمجون پنج قروش شد . دلمه‌ی آن بادمجونها را فقط خودشان می‌توانند بخورند ، در این شرایط سنگین آنها ئیکه خارج از حزب مقتصدر هستند چند نفرشان میتوانند دلمه بامجون بخورند در ابتدا : باید یکدیگر را بشناسیم . وقتی ، نتوانستیم دلمه بادمجون را بخوریم ، آزاد شدن

دلمه بادمجنون به چه درد ما میخورد؟ ”

”ما میخواهیم فرد فرد ملت کشور ما هر کدام

یک باغ بادمجنون داشته باشند و تا آنجاییکه دلshan

میخواهد دلمه بادمجنون بخورند . ”

چرا این بادمجنون را یک قروش نخریم ؟

هموطنان عیز :

”وقتی قدرت بدست مارسید بادمجنون را بانداره

ای زیاد میکاریم که از احتیاجات مردم هم بیشتر باشد

و مقدار بسیار زیادی دلمه میکنیم . ”

”نمی گذاریم یک وجب از خاکمان خالی بماند ، همه جا

همه جا بادمجنون میشود :

اگر حزب مقتدر حرفهای ما را باور نمی کند

با غ ها را مدت فقط یکماه بما کرایه بدهند آنوقت است

که نتیجه کار پر برکت ما را ملاحظه خواهند فرمود . ”

* * *

سال ۲۸۳۴ در فارسی **فیکا** که یکی از کشورهای

جنوبی (والا شیکا) میباشد انتخابات شروع شده بود

حزب مقتدر (حزب اکثریت) از قدرت افتاده و حزب

مرکزی مخالف بقدرت رسیده . ”

در سال ۲۸۳۵ حزب مرکزی مخالف "فارتی فیکا" گوینده اش روی کرسی خطاب به رفته اینطور میگوید :

— هموطنان محترم ...

"حزب ما برای اینکه سیاست دلمه بادمجونی را تعقیب نماید با وعده و عیدهای بزرگی بقدرت رسیده است جای بسی تاسف است که امروز ریشه بادمجون را در مملکت خشگ کرده اند . با این سیاست اشتباه در مملکت ما حتی یک عدد بادمجون برای دوا و درمان هم پیدا نمیشود .

هموطن . مان باید دلمه بادمجون بخورد . چرا که از خارج به عنوان کسری بادمجون ، بادمجون وارد میکنند و اتیکت‌های روی قوطی‌های کنسرو را عوض کرده بنام "داخلی" بخورد مردم میدهند .

هموطنان ارجمند از شما خواهش میکنم بگوئید .

— آیا این کنسروهای دلمه بادمجون هیچ مزه دلمه‌های ما را میدهد ؟

کجاست پسته‌های این دلمه ؟

کشمش‌های این دلمه‌ها کجا رفتند ؟

در سخنرانیهای تبلیغاتی سخنوران دستمال پاره

خودشان را نشان میدادند که :

" تنها همین یک دستمال پاره را داریم "

و اکنون مردم را بدون باد مجنون گذاشته و با
دستمال ها خانه های خودشان را پر کرده اند و روی
هیچ کدام از وعده های خودشان ایستادند .

پس کو که می گفتند هر روز به هر کدام از هموطنها
یک قابل مه دلمه باد مجنون میدهیم ؟

چقدر زود گفته هایشان را فراموش کردند .

مگر نمی گفتند اینقدر باد مجنون پرورش میدهیم
که یک وجب خاک خالی پیدا نشود ؟

چقدر زود وعده ، و عید هایشان را فراموش
کردند .

همoten . من امروز در میان ناراحتی های قحطی
باد مجنون بسر می برد ، الان ترشی باد مجنون هم پیدا
نمی شه ، به دلمه های دورانی که قدرت در دستمن بود
حسرت می بیریم .

با غمه های باد مجنون را تهدید کرده اند . هموطن
دلمه باد مجنون درست نکن ، نخور که از آزادی محروم
می شوی . هیچ کس از ترس جرئت ندارد اسم باد مجنون

را بزبان بناورد .

وقتیکه شنیدند در چند باغ باد مجون کاشته‌اند
از ناراحتی دیوانه شدند .
بله هموطن °

نتیجه دلمه باد مجون خوردن آشکار شده است

* * *

در سال ۲۸۳۶ گوینده حزب مقتدر (بقدرت رسیده
فارتی فیکا چنین میگوید :
— هموطنان عزیز :
حزب مخالف متاسفانه بدون اینکه وضع حساس
دنیا رادر نظر بگیرد بنام :
باد مجون و دلمه باد مجون و فلان و ...
کارها را بهم زده واوضاع مملکت رادرهم و برهم
نموده میخواهند حملات ما را خنثی کنند ولی نمیتوانند
همه با یک صدا فریاد میزنند .
" نخیر که نمی توانند ..... نمی توانند .."
" زمانیکه قدرت در دست آنها بود توی مملکت
بهر ده نفر از هموطن عزیز ما .
یک دلمه باد مجون میرسید ولی امروز یک دلمه

بادمجون بهده نفر میرسید .

اگرکسی این حقیقت تلخ را قبول نکند پیداست
که منظور سوئی دارد .

یعنی در زمان آنها توی مملکت ما بیشتر دلمه
بادمجون بود ؟

مرتب دوروز . سه روز یک مرتبه نام بادمجون را
بهانه کرده و توی مملکت اختلاف میاندازند
”چرا این همه کارهای انجام شده و مشبت ما را نمی بینند ؟
آیا سیخک های لو بیا را که وجود می آوریم ملاحظه
نمی کنند ؟

با فریاد بگوش آنها جواب خود را میرسانیم .
”در اواخر این دو سال محصول بادمجونهای
ما ۱۵٪ اضافه شده .

سال گذشته ما مقدار :

سیست و شش هزار سی و کهار میلیون و چهارصد
هزار و سه میلیارد و چهل و هشت هزار و دو ازصد و
پنج عدد بادمجون برداشت کرده ایم .

هر کس هم که مایل است تشریف بیاورد بادمجونها

یمان را یکی یکی بشمارد . هر کس هم که خواست میتواند آنها را موزن کند . اگر "متر" در آنجاست ، بادمجون اینجاست .

اگر بزرگترین بادمجون های آنها یک وجب و نیم بود از بادمجونهای عزیز . امروز ما هر کدام میتوان تیر پرچم ، تیر تلگراف و فرستندهای تلفنی و تلگرافی ، حتی دکلهای کشتی ساخت .

و میتوان بجای هر تیر دیگری از آنها استفاده کرد

هموطنان محترم :

"یک چیزی آنها میگویند ... یک چیزی اینها

جواب میدهند .

روزها بدین منوال میگذرد ، آنها همگی از دنیا
 رفته بمرادهایشان رسیدند ولی خبری از
 بادمجون و دلمهاش نشد .

پس ماهم بهتر است که برویم بالای پشت بام .

پایان

مسجد دفاع شکن !

با محمد و رجب آقا از قهوه خانه آبادی آمدیم
 بیرون چهار، پنج نفر دیگه از اهل آبادی همراه مابودند
 چون تازه به آبادی وارد شده بودم کسی را نمی‌شناختم
 و جائی را بلند نبودم از راهی که وارد آبادی می‌شدم
 دست راست ما گورستان ده بود و مقابل گورستان آن
 طرف جاده یک مسجد نسبتاً قدیمی به چشم می‌خورد.

محمد گفت :

– چطوره ؟ مسجد دماغ شکن ما را پسندی ؟
 چون موضوع جالبی نبود زیاد بحرفش اهمیت

ندادم ولی برای اینکه ناراحت نشود گفتم :

— بد نیست . یکی از همراهان ما که بیشتر روی

این موضوع ایستادگی میکرد گفت :

— بله بله مسجد دماغ شکن ما خیلی زیبا است .

اینطور که اینها روی این مسجد مخربه ایستادگی میکردند معلوم بود داستانی دارد که آنها بی میل نیستند برای من تعریف کنند هر حرفی که میزدند دنباله آنرا به مسجد دماغ شکن میکشانیدند ، که جلب توجه مرا بکنه و من راجع به مسجد از آنها توضیحی بخواهم . منهم لجبازی خودم را از مرحله پرت نشان میدادم محمد گفت :

— بهتره بریم توی شبستان مسجد دماغ شکن

ما بنشینیم و سیگاری دود کنیم تا کمی خستگیمان رفع شود .

جلوی مسجد گلهای خودرو زیاد بود اطراف

گلهای شستیم باز هم همراهان چند بار از مسجد دماغ شکن صحبت بمیان آوردند و من بی اعتمادی به حرفهای آنها توی عالم خودم بودم چیزی نمانده بود که رجب از این بی اعتمادی من بترکد یکدفعه گفت :

— پسر محمد تعریف کن تاریخ این مسجد دماغ
شکن را برای آقا بگو تا کیف بگنه ...
این مسجد دماغ شکن معلوم بود یک خاطرات
توريستي دارد که برای هر تازه واردی جالب و شنیدنی
است محمد مثل کسانی که توی مجلس عروسی از شان
بخواهند آواز بخوانند ناز می‌کرد و طفره میرفت که
داستان را نگوید ... آخر هم گفت:

— رجب جون تو خودت تعریف کن تو بهتر از
من میدانی .

— دهه بابا محمد آقا ناز نکن . تعریف کن به
بینیم تو بهتر و شیرین تر تعریف می‌کنی .
منهم با یک حالت بی تفاوت آنها را نگاه
می‌کردم .

— اول به بینم آقا حاضرند به داستان مسجد
گوش بدھند ؟ یا برآشان در درس درست می‌کنیم ؟ ...
من باز هم سکوت کردم و محمد آقا که سکوت
مرا دلیل رضایت میدانست گفت:
— حالا که دلتان می‌خواهد برآشان تعریف می‌کنم .

سیگار را روشن کرد و بعد از آنکه چند پک
محکم زد اینطور شروع کرد :

— من آن زمان بچه بودم مرحوم پدرم مرا از
کوه و کمر ترسانیده بود نمیگذاشت مثل بقیه بچه ها
برای آوردن چوب بجنگل بروم ، من جوئیت نمیکردم
بدون اجازه بابام از آبادی خارج بشوم . یکی از
روزهای ماه رمضان یک مرد تنومند که ریش سیاهی
داشت وارد آبادی شد ، ما قبل از اینکه خودش را به
بینیم صدایش را شنیدیم ولی عجیب صدائی بود نه
شباهت به صدای انسان داشت نه صدای حیوان ! ما
داشتیم جلوی قبرستان با بچه ها بازی میکردیم یک
دفعه از پائین صدائی شبیه زلزله بگوش ما رسید خدای
این صدای زلزله است یا صدای حیوان داشتیم به
طرف صدا میرفتیم که بدانیم چی یه که دیدیم قبل
از ماتمام اهل آبادی از زن و مرد پیر و جوان بطرف
صدا رفته خدا بیامزه عمومختار را صدا کرد :
" آهای مردم " سبز تپه " داره از بین میره
این چه صدائی است بیائید جانمان را برداریم و فرار
کنیم اموال بدرگ هر چی شد ، شد فرار کنید ...

فرار کنید . . . " اهل آبادی توی جاده گورستان میگفتند
 این علامت آخرالزمان قیامت داره میاد ا دنیا آ
 میشه ما نگاه کردیم دیدیم یک مرد ریش سیاه بلند
 قدی با یک قیافه عجب و غریبی که کمی شباهت به
 انسان داشت وارد آبادی شد ا خدا رحمت کند عمو
 مختار را اگر سواد نداشت ولی فهم و شعورش خوب
 بود فوراً " قضیه را فهمید و شروع کرد به سلام و صلوه
 و گفت " مردم نترسید این آدمی که وارد آبادی شده
 مسلمانه نترسید " نایب احمد از آن آدمهای بود که
 پیشانیش به خاک نرسیده بود و یک رکعت نماز نخوانده
 بود فریاد زد :

ای وای ای وای . عمو مختار اگر گفته تو درست
 باشه، مادیگه بد بخت شدیم ما دیگه بیچاره شدیم ،
 این فرم مسلمان ما را توی آبادی گرسنه میگذاره .
 تازه شکم خودش هم سیر نمیشه بهتره تا وارد نشده
 بیرونش کنیم یا ما آبادی را تخلیه کنیم " با شنیدن
 این حرف عمو مختار گفت :

خفة شو پسر کفر نگو ! الان یکطرف بدن تکج
 میشه این بابا که وارد شده شکل انسان نداره فکر